

جیسون دمارس
خدمت حقیقت حاضر

اکتبر ۲۰۱۸

عیسی مسیح دیروز و امروز و تا ابدالآباد همان است.

عبرانیان ۸:۱۳

در سال ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱، هر سه ماه یکبار نامه‌ای تعلیمی می‌نوشتیم، که به زبان فارسی و اردو ترجمه می‌شد. ما شهادت‌های بسیاری در مورد مقالاتی که نوشته شد، دریافت نمودیم. از آنجا که سؤالاتی در مورد بسیاری از موضوعات و مطالب وجود دارد و همچنین تمایل زیاد به یادگیری و رشد کردن وجود دارد، این مسولیت و انگیزه را حس نمودم که بار دیگر در بهار سال ۲۰۱۶ آن را آغاز نمایم. هدف و خواست ما ایستادن در تعلیم برادر برانهام و نشان دادن واضح آن تعلیم می‌باشد. این مسولیت و کاری است که من برای آن فراخوانده شده‌ام.

نسخه‌ی ماه اکتبر، سه موضوع مهم را پوشش می‌دهد:

۱. شرح دانیال باب ۱۲

۲. شام خداوند

۳. نیکویی در عمل

شرح دانیال باب ۱۲

آیا این کتاب مقدس فقط برای یهودیان نوشته شده است؟ چه چیزی از دانیال پنهان است که در زمان آخر آشکار می‌شود؟

من قصد دارم آیه به آیه به دانیال باب ۱۲ پردازم تا تصویر بزرگ‌تری از آنچه که باید منتقل شود، ببینیم. همان‌طور که ما این کار را انجام می‌دهیم، آیات را با موارد مختلف موازی در بخش‌های مختلف کتاب مقدس مرتبط می‌سازیم.

"و در آن زمان میکائیل، امیر عظیمی که برای پسران قوم تو ایستاده است، خواهد برخاست و چنان زمان تنگی خواهد شد که از حینی که امتی به وجود آمده است تا امروز نبوده و در آن زمان هر یک از قوم تو که در دفتر مکتوب یافت شود، رستگار خواهد شد." دانیال ۱:۱۲

این میکائیل، امیر عظیم در چندین موقعیت توسط برادر برانهام نسبت به مسیح خطاب شد. آن‌گونه که شاهدان یهوه می‌گویند، به این معنی نیست که عیسی قبل از

---

^۱ و در آن زمان میکائیل، امیر عظیمی که برای پسران قوم تو ایستاده است." البته میکائیل مسیح بود، کسی که در جنگ فرشتگان در آسمان با شیطان مبارزه کرد. شیطان و میکائیل با یکدیگر مبارزه کردند و یا بهتر است بگوییم علیه یکدیگر جنگیدند. ۵۵-۰۱۰۹E، آغاز و پایان دوره آمت‌ها، برادر ویلیام ماریون برانهام

به شیطان توجه کنید که در ایام آخر همان کارهای نخستینش را انجام می‌دهد. لوسیفر چه کرد؟ نخستین کاری که او انجام داد، قطع مشارکت بین خدا و انسان بود، او قصد داشت برایش پادشاهی واحد، شکوه و جلال بیشتر و با فرهنگ بسازد، پادشاهی‌ای بزرگ‌تر از آنچه میکائیل و مسیح داشتند. ۶۳-۰۷۲۸، مسیح راز آشکار شده‌ی خداست، برادر ویلیام ماریون برانهام

تولدش یک فرشته بود و خدا نبود. مسیح به معنای مسح شده و مسح است. به این معنا، ما به حالت ظاهری مسیح نگاه می‌کنیم، تجلی خدا. خدا در غالب فرشته‌ای به نام میکائیل می‌آید. میکائیل یعنی «که مانند خداست؟».

میکائیل می‌آید و برای فرزندان قوم می‌ایستد. مرجع بطور واضح در این مورد صحبت از مردم اسرائیل می‌کند. بسیاری از مردم این متن را به این معنی می‌دانند که منظور فقط اسرائیل است. مطمئناً وعده‌های بسیاری وجود دارد که خداوند به نوبه‌ی خود در مورد اسرائیلیان به آنها رسیدگی خواهد کرد. با این حال، در کتاب مقدس وعده داده شده که هم اکنون زمان امت‌ها است. توجه کنید که خداوند از طریق هوشع چه می‌گوید.

"لیکن شماره‌ی بنی اسرائیل مثل ریگ دریا خواهد بود که نتوان پیمود و نتوان شمرد و در مکانی که به ایشان گفته می‌شد شما قوم من نیستید، در آنجا گفته خواهد شد پسران خدای حی می‌باشید." هوشع ۱۰:۱

عبارت «شما قوم من نیستید» مربوط به امت‌ها است؛ درحالی که به آنها گفته شده که آنها پسران زنده خدای حی خواهند بود. پولس در کتاب افسسیان به ما می‌گوید که نزدیک شده‌ایم و وعده‌ها را به ارث برده‌ایم. ما دیگر برای آنها غریبه نیستیم.

"^{۱۱} لهنذا به یاد آورید که شما در زمان سلف (ای امت‌های در جسم که آنانی که به

---

^۲ مسیح کلمه است. همه‌ی ما می‌دانیم آن مسح مسیح است که به همراه کلام می‌آید و کلام را در ما زنده می‌سازد. درست است؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"] این مسح است. مسیح آن مسح است، روح‌القدس که روی کلام فرار می‌گیرد و کلام را زنده می‌سازد. حال کلمه در دل شما قرار دارد. شما به شفا‌ی الهی ایمان دارید. می‌بینید؟ و مسیحی که وارد جسمش می‌شود. می‌بینید؟ ارتباط را متوجه می‌شوید؟

۱۸B-۰۶۴، تناقص، برادر ویلیام ماریون برانهام

اهل ختنه نامیده می‌شوند، اما ختنه‌ی ایشان در جسم و ساخته شده به دست است، شما را نامختون می‌خوانند)،^{۱۲} که شما در آن زمان از مسیح جدا و از وطنیت خاندان اسرائیل، اجنبی و از عهدهای وعده بیگانه و بی‌امید و بی‌خدا در دنیا بودید.^{۱۳} لیکن الحال در مسیح عیسی، شما که در آن وقت دور بودید، به خون مسیح نزدیک شده‌اید." افسسیان ۲: ۱۱-۱۳

این بدان معنا نیست که خدا اسرائیل را بعنوان مردم برگزیده‌اش جایگزین کرده و یا همه وعده‌های عهد متعلق به امتهاست. ما متوجه هستیم وعده‌ای وجود دارد که خدا بار دیگر اسرائیل را به سرزمین خود خواهد رساند و این کار را انجام داده است. وعده‌هایی وجود دارد که او از برخورد با امت‌ها بازگشته و بار دیگر با اسرائیل سر و کار خواهد داشت. هیچ سؤالی درباره‌ی آن وجود ندارد. این مهم است که ما بطور واضح نبوت‌های خدا را تعریف کنیم تا بتوانیم کتاب مقدس را به درستی درک کنیم.

میکائیل برای فرزندان قوم دانیال خواهد ایستاد و مصیبت عظیم که در تاریخ مشابهش نبوده، رخ خواهد داد. این در مورد دوره‌ی مصیبت عظیم در نیمه‌ی آخر هفته‌ی هفتماد دانیال سخن می‌گوید. و افرادی که نامشان در دفتر حیات نوشته شده، نجات خواهند یافت. آیا آنها فقط مردم اسرائیل هستند؟ پس این متن باید به ما بگوید:

"و بسیاری از آنانی که در خاک زمین خوابیده‌اند بیدار خواهند شد، اما اینان به جهت حیات جاودانی و آنان به جهت خجالت و حقارت جاودانی." دانیال ۱۲: ۲

البته، در اینجا صحبت از رستاخیز است. دانیال باب ۱۲ با یک مرور کلی شروع شده و سپس وارد جزئیات بیشتری می‌شود. میکائیل برای مردم خواهد ایستاد و کسانی که اسمشان در دفتر حیات نوشته شده، نجات خواهند یافت. در باب ۲، ما یک دوره‌ی ۳۰۰۰ ساله داریم. بسیاری از آنها که در خاک زمین خفته‌اند، باید بیدار شوند. این بطور کلی در مورد قیامت صحبت می‌کند: "... برخی برای زندگی ابدی در رستاخیز مسیح،

ربودگی کلیسا و بعضی از آنها به منظور تحقیر و شرمساری ابدی^۵ که البته از رستاخیز شریان پس از پایان هزاره و تخت سفید داوری صحبت می‌کند.

"و حکیمان مثل روشنایی افلاک خواهند درخشید و آنانی که بسیاری را به راه عدالت رهبری می‌نمایند، مانند ستارگان خواهند بود تا ابدالابد." دانیال ۳:۱۲

کسانی که به حیات ابدی می‌رسند، قبل از رستاخیز، بعنوان نور آسمان در زندگی‌شان درخشیده‌اند و همچنان به درخشش ادامه خواهند داد.

"اما تو ای دانیال! کلام را مخفی دار و کتاب را تا زمان آخر مهر کن. بسیاری به سرعت تردد خواهند نمود و علم افزوده خواهد گردید." دانیال ۴:۱۲

در اینجا به دانیال فرمان داده می‌شود تا کلام را پنهان کرده و آن را تا زمان آخر مهر و موم کند. "... زمان آخر بسیاری به سرعت تردد خواهند نمود و علم افزوده خواهد گردید." به نظر می‌رسد این آیه از سرعت سفر کردن در جهان صحبت می‌کند و این واقعیت است که دانش علمی و تکنولوژی باید افزایش یابد. این عصر افزایش علم نیز می‌تواند به دانستن آنچه که در مهر وجود دارد، اشاره داشته باشد. مردم به دنبال آن خواهند گشت و معنای حقایق پنهان آن را خواهند فهمید و شاید به آن نزدیک شوند، اما هرگز قادر به درک کامل آن نخواهند بود، مگر اینکه از ابزارهای خدا برای دیدن آن استفاده کنند. به عبارت دیگر، آنها در این مورد تحقیق می‌کنند، اما هرگز نمی‌توانند آن را درک کنند.

"پس من دانیال نظر کردم و اینک دو نفر دیگر یکی به اینطرف نهر و دیگری به آن طرف نهر ایستاده بودند.^۶ و یکی از ایشان به آن مرد ملبس به کتان که بالای آب‌های نهر ایستاده بود گفت: "انتهای این عجایب تا به کی خواهد بود؟"^۷ و آن مرد ملبس به

کتان را که بالای آب‌های نهر ایستاده بود، شنیدم که دست راست و دست چپ خود را به سوی آسمان برافراشته، به حی ابدی قسم خورد که برای زمانی و دو زمان و نصف زمان خواهد بود و چون پراکندگی قوت قوم مقدس به انجام رسد، آنگاه همه‌ی این امور به اتمام خواهد رسید." دانیال ۵:۱۲-۷

این یک خط موازی با مکاشفه ۱۰ است که در آنجا یک فرشته قدرتمند از آسمان به زمین آمد و دست راستش را به سوی آسمان برد و قسم خورد به او که تا ابدالآباد زنده است که بعد از این زمانی نخواهد بود. اگر دقیق‌تر نگاه کنید، این قسمت می‌گوید که تأخیری نخواهد بود. تأخیر در چه چیزی؟ قبل از اینکه تمام این چیزها محقق شود، تأخیری در کار نخواهد بود.

"و من شنیدم اما درک نکردم. پس گفتم: "ای آقایم! آخر این امور چه خواهد بود؟" دانیال ۸:۱۲

در بالا، دانیال از خداوند می‌خواهد که درک این چیزها را به او بدهد. توجه داشته باشید که او فرشته را «خداوند» خطاب می‌کند، بنابراین اکنون هویت او را می‌دانیم. او خداوند متعال است.

"او جواب داد که: "ای دانیال! برو، زیرا این کلام تا زمان آخر مخفی و مختوم شده است." دانیال ۹:۱۲

توجه داشته باشید که یک بار دیگر به دانیال گفته شد که این برای زمان تو نیست و یا هر زمان دیگر، بلکه برای زمان آخر است. به این ترتیب، ما می‌فهمیم که در زمان آخر، مکاشفاتی از کتاب مقدس وجود خواهد داشت که در تمام طول تاریخ وجود نداشته‌اند. از آنجا که خداوند همیشه از طریق یک نبی کلامش را آشکار می‌کند، در

زمان آخر یک نبی باید باشد تا این اسرار به قوم خدا برساند.

ملاکی ۴:۵-۶ یک نبی در روح ایلیا را در زمان آخر وعده می‌دهد. پرواضح است که براساس لوقا ۱:۱۷، یوحنا ی تعمید دهنده دل پدران را بسوی دل پسران بازگرداند. مردی در روح ایلیا این حقایق نهفته را به قوم خدا آشکار خواهد کرد و می‌دانیم که آن شخص برادر برانهام است.

چه چیزی مهر شده است؟ دانیال شنید، اما نفهمید. درک آنچه نوشته شده بود، به او داده نشده بود. زمانی که کلام باز می‌شود، آنگاه مکاشفه یا درک آن داده شد.

"بسیاری طاهر و سفید و مصفی خواهند گردید و شیرین شرارت خواهند ورزید و هیچ کدام از شیرین نخواهند فهمید، لیکن حکیمان خواهند فهمید." دانیال ۱۲:۱۰

"بسیاری طاهر و سفید و مصفی خواهند گردید." به این امر اشاره دارد که باز شدن اسرار مخفی برای آنانی که آن را دریافت می‌کنند، پاکی را به همراه خواهد داشت. حکیمان خواهند فهمید و توسط آن مصفی خواهند شد، اما شیرین نخواهند فهمید و محکوم هستند، چون ذهن آنها نسبت به باز شدن حقیقت کلام بسته است. ما این پاکی را که پولس رسول از آن صحبت کرده، پیدا خواهیم کرد.

"^{۲۵} ای شوهران! زنان خود را محبت نمایید، چنان که مسیح هم کلیسا را محبت نمود و خویشان را برای آن داد. ^{۲۶} تا آن را به غسل آب بوسیله‌ی کلام طاهر ساخته، تقدیس نماید، ^{۲۷} تا کلیسای مجید را به نزد خود حاضر سازد که لکه و چین یا هیچ چیز مثل آن نداشته باشد، بلکه تا مقدس و بی‌عیب باشد." افسسیان ۵:۲۵-۲۷

قبل از اینکه مسیح کلیسا را به خود تقدیم کند، آن را با شستشوی آب

کتاب مقدس به کمال خواهد رساند، بنابراین کلیسا مصفی شده و پر جلال خواهد بود. کلیسا در طول ادوار از حقیقت تعالیم رسولی کتاب مقدس دور افتاده است. بنابراین در پایان زمان، معنای واقعی کلمه که نوشته شده است، باید به کلیسا بازگردانده شود، طوری که کلیسا بتواند بدون لکه و چروک باشد.

"^{۱۱} و او بخشید بعضی رسولان و بعضی انبیا و بعضی مبشرین و بعضی شبانان و معلمان را،^{۱۲} برای تکمیل مقدسین، برای کار خدمت، برای بنای جسد مسیح،^{۱۳} تا همه به یگانگی ایمان و معرفت تام پسر خدا و به انسان کامل، به اندازه‌ی قامت پری مسیح برسیم." افسسیان ۴:۱۱-۱۳

این از طریق خدمت کلامی است که توسط نبی ملاکی ۴:۵-۶ احیاء شده و سپس توسط خدمت پنج‌گانه‌ی کلیسا خالص شده و به پری قامت انسان کامل (مسیح) رسید. مردمی ظاهر شده که منتظر نجات نهایی در ربودگی کلیسای عروس هستند. مردم اسرائیل منتظر دو نبی خود هستند، تا آمده و مسیح را به آنها آشکار کنند، اما آنها عروس عیسی مسیح نیستند.

"^{۱۲} و از هنگام موقوف شدن قربانی دایمی و نصب نمودن رجاست ویرانی، هزار و دو بیست و نود روز خواهد بود." دانیال ۱۲:۱۱

هنگامی که کلیسا شسته شده و بدون لکه و چروک شود، سپس ربوده می‌شود، مصیبت‌ها شروع می‌شوند و سیستم قربانی که توسط اسرائیلیان بازگردانده شده بود، توسط ضد مسیح برچیده می‌شود. باز هم، بسیاری به این آیه‌ها نگاه کرده و فکر می‌کنند که آنها در مسیر درست قرار دارند، اما نبوت هرگز چنین نمی‌باشد. همان‌طور که در آیه‌ی ۲ مشاهده کردیم، یک بازه‌ی زمانی ۳۰۰۰ ساله وجود داشت. ۱۲۶۰ روز در سه و نیم سال مصیبت عظیم خواهد بود. سپس ۳۰ روز دیگر وجود دارد که در آن مکروه

ویرانی (پرستش ضد مسیح در معبد) برپا می‌شود.

"خوشابه حال آنکه انتظار کشد و به هزار و سیصد و سی و پنج روز برسد." دانیال ۱۲:۱۲

۴۵ روز دیگر وجود دارد، اگر شخص بتواند تا به انتهای این روزها برسد آن را مبارک می‌شمرد. مابقی افرادی که نجات می‌یابند در دوره‌ی مصیبت عظیم زندگی خواهند کرد. همان‌طور که نوح در آن دوره‌ی داوری خدا محفوظ و زنده ماند، این ایمانداران نیز زنده خواهند ماند و در دوران حکومت هزاره‌ی مسیح بعنوان مقدسین ابدی حکومت می‌کنند.

در خاتمه، ما اهمیت باز شدن کلام را در زمان آخر اعلام می‌کنیم. از طریق باز شدن کلام است که مکاشفه به عروس داده شده و از طریق این مکاشفه است که آنها پاک و سفید می‌شوند و به پری قامت کامل مسیح می‌رسند.

شام خداوند

"^{۲۳} زیرا من از خداوند یافتم، آنچه به شما نیز سپردم که عیسی خداوند در شبی که او را تسلیم کردند، نان را گرفت ^{۲۴} و شکر نموده، پاره کرد و گفت، بگیریید بخورید. این است بدن من که برای شما پاره می‌شود. این را به یادگاری من بجا آرید. ^{۲۵} و همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت، این پیاله‌ی عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید. ^{۲۶} زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که باز آید." اول قرنیاں ۱۱:۲۳-۲۶

من در این بخش به بررسی این موضوعات خواهم پرداخت: «شام خداوند»، «چه

کسی باید آن را انجام دهد؟»، «چگونه باید انجام گردد؟» و «اهمیت آن». در طول دوره‌های کلیسا، انجام شام خداوند به یک مراسم مذهبی تبدیل شده و درنهایت به یک ویژگی اصلی کلیسای کاتولیک مبدل شد. سپس به آن توده‌ی مردم و یا عشای ربانی گفته شد. این کار اوج پرستش کاتولیک است.

کاتولیسم دارای داکترینی به نام تبدیل جسم است. (اعتقاد به اینکه نان و شراب مصرفی در آیین عشای ربانی هنگام ورود به بدن شخص تبدیل به جسم و خون عیسی مسیح می‌گردد). این تعبیر می‌گوید که نان و شراب به معنای واقعی کلمه در بدن ایماندار تبدیل به بدن و خون مسیح می‌شود؛ سپس جسم و خون بعنوان تقدیمی یا قربانی، دوباره به خدا تقدیم می‌شود. بدین ترتیب، کاتولیک‌ها به دفعات در عشای ربانی در حال قربانی کردن عیسی مسیح هستند. در مقابل، کاتولیسم تعلیم می‌دهد که ارزش‌های مسیح به شخصی وفادار تخصیص یافته است.

مارتین لوتر استدلال کرد که کتاب مقدس اجازه نمی‌دهد هر زمان که مسیحیان به منظور شام خداوند دور هم جمع می‌شوند، یک قربانی تازه ارائه دهند. بلکه فقط از طریق ایمان است که ارزش‌های مسیح به ایماندار داده می‌شود، نه از طریق آیین‌ها. عشای ربانی فقط زمانی که ایماندار به خدا ایمان داشته باشد، حاوی فیض الهی است. لوتر دقیقاً به معنای کلماتی که عیسی به شاگردانش گفته بود، دقت کرد. او دارای علم الهیات نظری نسبت به این کلام مسیح بود: "این بدن من است." و "این خون من است." او شدیداً با اولریک زوینگلی بحث کرد و حتی او را در کلیسا نپذیرفت، چون زوینگلی باور داشت نان و شراب نمادین هستند. لوتر با عصبانیت گفت که عیسی مسیح می‌گوید «این بدن من است» نه «این نمادی از بدن من است». لوتر اعتقاد نداشت که نان

Ulrich Zwingli ۳

و شراب تبدیل به بدن و خون می‌شوند، بلکه معتقد به حضور حقیقی مسیح با نان و شراب بود. او استدلال کرد که ما باید کلام را همان‌طور که مسیح گفته، برداشت کنیم و سعی نکنیم آن را با توضیحات تغییر دهیم. آموزه‌ی لوتر بعنوان داکترین هم‌گوه‌ری شناخته شد و مقابل آن داکترین تراگوه‌ری کاتولیک قرار داشت.

تشریح انجیل بیان‌کننده‌ی این است که نان و شراب نشان‌دهنده‌ی بدن او است. مسیح قصد نداشت که بگوید که او به نوعی در نان و شراب حضور دارد، یا اینکه آنها به نوعی در بدن و خون او قرار می‌گیرند. هیچ مدرکی از این موضع حمایت نمی‌کند. معنای واضح و آشکار این است که من قصد دارم بدنم را بدهم که شکسته شود و خونم را بدهم که ریخته شود، تا عهد جدیدی آغاز شود. شراب و نان نمادی از این عناصر هستند. نان باقی می‌ماند، شراب نیز شراب باقی می‌ماند.

مسیح به همراه بدن ایمانداران خود، زمانی که با ایمان به نام او جمع می‌شوند، حاضر است. از طریق ایمان است که ما مورد لطف خدا قرار می‌گیریم. عشای ربانی یادبود مرگ او برای گناهان ماست. عشای ربانی باید توسط شماسان واجد شرایط در کلیسای محلی انجام شود و این امر برای همه‌ی کسانی که ایمان دارند، بلامانع است. کلیسای اولیه نیز آن را به خوبی درک کرده بود. طرطولیان در اواخر قرن دوم میلادی نوشته است:

"او نان را برداشت و آن بدن را بین شاگردانش تقسیم کرد، او با گفتن «این بدن من است»، آن را بدن خود ساخت. فرمی از بدن."

شام خداوند ادامه‌ی شام عید فصح است. شام خداوند همانند عید فصح باید در شب انجام شود، چون این زمانی بود که غذای عید فصح باید خورده می‌شد. کسانی که شماس هستند و یا بر طبق کتاب مقدس واجد شرایط شماسی هستند، آنها این خدمت را انجام می‌دهند. و شبان، کمک شبان یا مبشر (با توجه به منطقه و نیاز) باید اول قرن‌تیان

باب ۱ آیه ۱۱ را بخوانند و دعا کنند. سپس شماس باید بر هر چیزی که ارائه می‌دهند، دعا کند. بعد ایمانداران یک به یک آمده نخست نان و سپس شراب را می‌گیرند. برای این کار بطور سنتی از یک جام استفاده می‌شد، اما برادر برانهام از پیاله‌های کوچکی که در هر جلسه توسط یک نفر استفاده می‌شد نیز استفاده می‌کرد. این یادبود مرگ خداوند است و به همین ترتیب باید با صداقت و خلوص انجام شود.

۲۷" پس هر که بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله‌ی خداوند را بنوشد، مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود. ۲۸ اما هر شخص خود را امتحان کند و بدین طرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد. ۲۹ زیرا هر که می‌خورد و می‌نوشد، فتوای خود را می‌خورد و می‌نوشد اگر بدن خداوند را تمییز نمی‌کند. ۳۰ از این سبب بسیاری از شما ضعیف و مریضند و بسیاری خوابیده‌اند. ۳۱ اما اگر بر خود حکم می‌کردیم، حکم بر ما نمی‌شد. ۳۲ لکن هنگامی که بر ما حکم می‌شود، از خداوند تأدیب می‌شویم مبادا با اهل دنیا بر ما حکم شود. ۳۳ لهدا ای برادران من! چون بجهت خوردن جمع می‌شوید، منتظر یکدیگر باشید." اول قرن‌تین ۱۱: ۲۷-۳۳

آیات بالا به وضوح بیان می‌کنند که قبل از انجام شام خداوند، باید زمانی به دعا و تأمل جدی اختصاص داده شود. اگر نسبت به کسی گناه کرده‌ایم، باید آن را درست کنیم، یا اگر کسی نسبت به ما گناهی کرده و ما با آنها مشکلی داریم، قبل از اینکه شام خداوند را انجام دهیم، باید با آنها صحبت کنیم. اگر شام خداوند را ناشایست انجام دهیم، مورد حکم قرار خواهیم گرفت. آیا این بدان معناست که اگر ما با ایمان و صداقت در آن شرکت کنیم، برکت در آن خواهد بود؟

"پیاله‌ی برکت که آن را تبرک می‌خوانیم، آیا شراکت در خون مسیح نیست؟ و نانی را که پاره می‌کنیم، آیا شراکت در بدن مسیح نی؟" اول قرن‌تین ۱۰: ۱۶

پولس پیاله‌ی شراب را پیاله‌ی برکت نامید. ما باید پیش از شرکت در عشاء ربانی دعای شکرگذاری انجام دهیم و از خدا طلب برکت کنیم. و این چنین شام خداوند برای هر کس که با ایمان آن را انجام می‌دهد، باعث برکت می‌شود. سپس پولس می‌نویسد: "شراکت در بدن مسیح." زمانی که ما توسط ایمان نجات می‌یابیم و توسط روح‌القدس پر می‌شویم، همان‌طور که می‌آییم تا در نان و شراب سهیم شویم، وارد مشارکت می‌شویم. (کلمه‌ی communion عشاء ربانی، در زبان یونانی koinonia و به معنای «مشارکت و شراکت» است.) شراب و نان مشارکت در خون و بدن مسیح است. به این ترتیب، آنها در ظاهر نشان دهنده‌ی چیزی هستند که ما با ایمان از طریق فیض دریافت کرده‌ایم.

واضح است که ما از طریق ایمان به کار پایان یافته‌ی مسیح در جلجتا توسط فیض نجات یافتیم. با این حال خدا تعیین کرد که ما به صورت نمادی از آن کار، تعمید بگیریم. او همچنین مقرر کرد که ما شام خداوند را بجا آوریم، که دلالت بر این دارد که شما از بدن و خون مسیح برای نجات خود بهره برده‌اید. این بیانی ظاهری، از کاری است که درون شما انجام شده است. بنابراین همان‌طور که تعمید بعنوان بیانی از کار درونی خداوند است، انجام شام خداوند نیز چنین است. هیچ‌کدام از آنها شما را نجات نمی‌دهند، اما هر دوی آنها بیانی از نجات ما هستند. بنابراین اگر با ایمان در شام خداوند

---

^۴ عشاء ربانی نشان دهنده‌ی بدن عیسی مسیح است و شما بعنوان نماد آن را در بدن خود پذیرفتید. بنابراین بپذیرید و زندگی کنید.

۲۰۱۰-۰۵، پرسش و پاسخ ۲، برادر ویلیام ماریون برانهام
^۵ آیا این عشاء ربانی فقط یک چیزی است که من بخاطرش به آن بالا می‌روم؟ بخاطر یک فرمان؟ و می‌گویم: "خوب، بقیه هم این را انجام داده‌اند پس، من هم انجام خواهد داد." این یک مکاشفه است که من بخشی از او هستم و بخشی از شما. شما را و او را دوست دارم و این را بعنوان نمادی از محبتان نسبت به خدا با هم و محبت و مشارکتان با یکدیگر در نظر می‌گیریم.
۱۲۱۲-۶۵، عشاء ربانی، برادر ویلیام ماریون برانهام

شرکت کنیم، آنجا برکت خواهد بود. این برکات درونی از پیش در آنجا خواهد بود. این فیض‌های درونی از پیش در ما وجود دارد، اما به صورت خارجی توسط کاری که در شام خداوند انجام می‌دهیم، دیده می‌شوند. همچنین بعنوان ایماندار، بر ما واجب است به هر اندازه که می‌توانیم، شام خداوند را در کلیسای محلی خودمان با ایمانداران بجا آوریم، درست همان‌طور که تعمیم را انجام می‌دهیم. بطور خلاصه می‌گوییم، پس از شام خداوند، ایمانداران باید جمع شوند و برادران باید پای برادران را بشویند و خواهران باید پای خواهران را بشویند. این در روند دعا برای یکدیگر انجام می‌شود.

نیکویی در عمل

اغلب شنیده‌ام که برخی ایمانداران می‌گویند: "ای کاش موعظه‌ی شبانم عملی‌تر بود." یا "شما باید به کلیسا من بیایید، موعظه‌ی ما بسیار عملی است." من این صحبت‌ها را چنین درک می‌کنم، "شبان من همیشه سراغ داکترین‌های کتاب‌مقدس می‌رود." یا "شبانم هرگز به داکترین نمی‌پردازد و فقط به مسائل عملی روز توجه می‌کند." این دیدگاه از ابتدا اشتباه است. داکترین کتاب‌مقدس همیشه عملی است. کلمه‌ی عملی به معنای «مربوط به کنش یا عمل است». دانش کتاب‌مقدس همیشه ما را به سمت اطاعت از آنکه از او صحبت می‌کنیم، می‌برد. اگر ما نمی‌دانیم که خدا کیست، چطور می‌توانیم بگوییم از او اطاعت می‌کنیم و برای او زندگی می‌کنیم؟ اگر ما نقشه‌ی نجات و هدف

---

⁶ می‌دانید که عشای ربانی در خود دارای شفای الهی است؟ زمانی که اسرائیلی‌ها به صورت یک نماد عشای ربانی برگزار کردند و چهل سال راه رفتند. زمانی که آنها از بیابان بیرون آمدند، یک ناتوان نیز میانشان نبود، دو و نیم میلیون نفر. در عشاء قدرت شفا وجود دارد.

٤٤١-٦٢، انتصاب، برادر ویلیام ماریون برانهام

خدا را برای دوره‌ای که در آن زندگی می‌کنیم، نفهمیدیم؛ چگونه می‌توانیم فکر کنیم که واقعا می‌توانیم خدا را خدمت کنیم؟ بدون این دانش مکاشفه‌ای، ما نمی‌توانیم خدا را بشناسیم یا او را خدمت کنیم. پس چرا عنوان من برای این بخش «نیکویی در عمل» است؟ پرسش خوبی است. می‌خواهم دانش کلام خدا را که از طریق فیض و توسط نبی‌ی اثبات شده‌ی او بدست آورده‌ام، دربرگرفته و راه‌هایی کاملاً عملی در زندگی هایمان نشان دهم. به عبارت دیگر، اکنون که ما این مکاشفه را داریم، چه کاری باید انجام دهیم؟

"اما شکر خدا را که هرچند غلامان گناه می‌بودید، لیکن الآن از دل، مطیع آن صورت تعلیم گردیده‌اید که به آن سپرده شده‌اید." رومیان ۱۷:۶

ما اطاعت را از قلب خود آغاز می‌کنیم و به داکترین می‌رسیم. ما برای زیستن با خدا، در اطاعت او راه می‌روییم. ما گناهان خود را با استدلال توجیه نمی‌کنیم و به زندگی در آنها ادامه نمی‌دهیم. ما توبه کرده و با اطاعت در داکترینی که نبی ثابت شده‌ی خدا در این زمان برایمان آورده، راه می‌روییم. این اطاعت از قلب نشأت می‌گیرد، نه از فشار خارجی. کلیساها و شبانان بسیاری هستند که اعضایشان را شرمسار می‌کنند، آنها را پشت منبر نام می‌برند یا در مورد افراد شایعه پراکنی می‌کنند تا مورد اطاعت قرار گیرند. این ترس از انسان و غرور شخصی است، نه اطاعت قلبی از خدا. خدا شبانان را تعیین کرده تا به گله‌ی خداوند خوراک دهند، نه این که گله‌ی خدا را بزنند. آنها باید اعضا را هدایت کنند، تعلیم دهند و برای مردم دعا کنند، نه اینکه آنها را در جمع شرمسار کنند تا اطاعتشان را بدست آورند. هر شبانی که این کار را می‌کند، یک چوپان نیست؛ بلکه دروغین است. ما بعنوان واعظین کلام باید کاملاً خود را محدود و تسلیم قدرت خدا کنیم و اجازه دهیم موعظه‌ها و راهنمایی‌ها از کلام، اطاعت مردم را بدست آورد. ما نباید سعی کنیم ایشان را تحت تأثیر قرار دهیم یا خداوند را به ایشان تحمیل

کنیم. ما خوراکی را به ایشان می‌دهیم که از درون آنها را عوض می‌کند. روشن است که سپس آن ایماندار باید از کلام تغذیه کند. این روش اولیه برای نیکویی در عمل است. به غیر از روزهای چهارشنبه و یکشنبه چقدر زمان صرف تغذیه از کلام خدا می‌کنید؟ آیا خودتان کتاب مقدس را مطالعه می‌کنید؟ آیا پیغام و کتاب مقدس را بررسی می‌کنید؟ آیا به موعظات برادر برانهام گوش می‌دهید؟ آیا به موعظات دیگر مردان خدا که پیغام خدا برای این زمان را توضیح می‌دهند، گوش می‌دهید؟ واعظین باید به گله خوراک بدهند و گله باید تغذیه کند. در واقع، شبان نیز یک گوسفند است و ما باید تغذیه شود. اگر ما ایلم کلام خدا را بطور زنده و عملی در میان خود ببینیم، این امر با تغذیه‌ی روزانه و پیوسته از کلام خدا آغاز می‌شود.

عیسی به ما گفت که نخست خدا را دوست داشته باشیم و سپس همسایه‌مان را همچون خود دوست داشته باشیم. آیا ما به همسایه‌ی خود اهمیت می‌دهیم؟ آیا نسبت به آنها کار نیکو می‌کنیم؟ آیا به آنها از محبت عیسی مسیح می‌گوییم؟ آیا کارهای مملو از محبت برایشان می‌کنیم؟ آیا در بیل زدن و کارهای خانه به آنها کمک می‌کنیم؟ آیا برایشان شیرینی می‌بریم یا به آنها کتابی می‌دهیم؟ برای دوست داشتن همسایه‌مان نیاز است که در زندگی‌شان باشیم و نسبت به آنها مهربان باشیم. بیایید پیش‌تر برویم. خدا ما را از داشتن دشمن منع کرده است، اما اگر دشمنی داریم، آیا آنها را دوست داشته و برایشان دعا می‌کنیم؟ آخرین باری که برای کسی که با تو بدرفتاری کرده، دعا کردی؟ چه زمانی بوده؟ آیا گام‌هایی برداشته‌اید که رفتار بدشان را به خودشان منعکس نکنید (اگر می‌توانید)؟

"جز آنکه فقرا را یاد بداریم و خود نیز غیور به کردن این کار بودم." غلاطیان ۲:۱۰

آیا فقرا را به یاد می‌آوریم و در عمل به آنها کمک می‌کنیم؟ این بدان معنا نیست

که ما برای کمک به آنها باید آشپزخانه‌های سوپ و غیره داشته باشیم، گرچه بدان معنا نیست نمی‌توانیم داشته باشیم؛ اما آیا زمانی که یک مرد بی‌خانمان طلب پول می‌کند، برایش غذا می‌خرید؟ آیا زمان کمی را می‌گذارید تا به فقرا مشاوره دهید و به آنها غذا دهید؟

"پرستش صاف و بی‌عیب نزد خدا و پدر این است، که یتیمان و بیوه‌زنان را در مصیبت ایشان تفقد کنند [و] خود را از آلائش دنیا نگاه دارند." یعقوب ۱:۲۷

آیا یتیمان و بیوه‌زنان را ملاقات کرده و کمکشان می‌کنیم؟ آیا به آنها توجه خاصی داریم و برایمان مهم هستند؟ این نمونه‌ی خوبی است، می‌توانیم به آن بنگریم و بگوییم که این نیکویی در عمل است.

یک آیه پیش از آن (یعقوب ۱:۲۶)، می‌گوید: "اگر کسی از شما گمان برد که پرستنده‌ی خدا است و عنان زبان خود را نکشد، بلکه دل خود را فریب دهد، پرستش او باطل است." آیا مراقب هستیم که در مکالمات خصوصی خود در مورد دیگران چه می‌گوییم؟ آیا مراقب جوک‌هایی که می‌گوییم هستیم؟ و اینکه چقدر شخصی را مسخره می‌کنیم؟

امثال سلیمان ۲۳:۴ به ما می‌گوید: "دل خود را به حفظ تمام نگه دار، زیرا که مخرج‌های حیات از آن است." آیا برای تفتیش دل خود وقت می‌گذاریم و اطمینان حاصل می‌کنیم که در حضور خدا قرار دارد؟ آیا از چشمانمان در برابر چیزهایی که می‌بیند، محافظت می‌کنیم یا این که اجازه می‌دهیم رسانه‌های اجتماعی و تلویزیون زندگی ما را کنترل کنند؟ این‌ها تنها چند مسئله است که در این زمان آشکار شده و ما بعنوان ایماندار به عیسی مسیح باید آنها را در نظر بگیریم. باشد که خداوند تمامی شما را هدایت کند.

اخبار خدمتی

اکنون که شما این جزوه را دریافت می‌کنید، خدمت کلیسایی با ایمانداران ایرانی در ترکیه رو به جلو ادامه می‌یابد. احتمالاً موج جدیدی از پناهندگان ایرانی بخاطر تظاهرات اخیر ایران به ترکیه خواهند آمد. این فرصت دیگری است تا جان‌ها را برای مسیح شکار کنیم و پیغام زمان را به ایشان برسانیم. همان‌طور که این را می‌خوانید، برایمان دعا کنید. به یاد شما می‌آورم که ما در حال کمک برای اجاره‌ی کلیسا، حمایت مالی از خدمات کلیسایی و توزیع کتاب مقدس به ایمانداران آنجا هستیم. جزوات PTM نیز در حال ترجمه شدن به زبان فارسی است تا ایمانداران به این حقایق نیز دسترسی داشته باشند. حدود ۵۰ پیغام از برادر برانهام به زبان فارسی ترجمه شده و حدود ۲۰ فایل صوتی فارسی از پیغام‌ها نیز ضبط شده است. کتاب «شرحی بر هفت دوره‌ی کلیسا» کامل شده و به ترکیه ارسال شده است. ۶ جلد از کتاب‌های «خارق‌العاده - زندگی ویلیام ماریون برانهام» نیز در دست چاپ هستند. هم اکنون جلد نخست تا چهارم را چاپ کرده‌ایم. برای پیشبرد تمام این اهداف به کمک نیاز داریم. اگر هدایت می‌شوید که در این زمینه به ما کمک کنید، می‌توانید از پاکتی که به همراه جزوه Ptm آمده، استفاده کنید.

خلاصه‌ای از مکاشفه‌ی هفت مُهر

ما کتاب «خلاصه‌ای از مکاشفه‌ی هفت مُهر» را منتشر کرده‌ایم. هدف این است که این کتاب ابزاری برای تعلیم نوایمانان و ایمانداران جوان باشد، همچنین بعنوان مرجعی برای مفاهیم پایه‌ای تعلیم در زمینه‌ی هفت مُهر که برادر برانهام در سال ۱۹۶۳ آشکار کرد، مورد استفاده قرار بگیرد. می‌توانید این کتاب را از وبسایت amazon.com یا ptmresources.org سفارش دهید.

